

Baví mě hledat pravdu. Umím číst mezi řádky

Je fotbalovým i hokejovým nadšencem. Proto se angažuje ve sportech svého srdce. Právnik Libor Zbořil z Hradce Králové vypráví například o kauze Sparta versus Martin Hašek.

Jste členem sboru rozhodců fotbalové asociace. Jak jste se do něj dostal?

Možná to je mým věkem, ale už si nepamatuji, jak to bylo přesně. Jen vím, že jsem kdysi byl osloven s nabídkou, zdali nemám zájem být členem tohoto nově zřízeného orgánu na FAČR. Líbilo se mi, že členy Sboru rozhodců nejsou žádní zaměstnanci či osoby jinak závislé na FAČR, ale právníci mající rádi sportovní právo. Jelikož miluji fotbal a sportovní právo, pro mne to byla jasná volba a členem jsem doposud.

Co tato funkce obnáší?

Abyste nějakou funkci mohl vůbec přijmout, musíte nejdříve vědět, proč to chcete dělat. Advokáci dělám asi 25 let a za tu dobu jsem přijal mnoho výzev. I když člověk neustále sedí jednou řítí na více židlích a neví kam dříve skočit, vše kolem sportu miluji a neváhám této činnosti obětovat čas. Osobní pocit a uspokojení je pro mne nejdůležitější. Na druhou stranu jde i o prestižní funkci, protože se nepoštěstí každému být členem Sboru rozhodců a navíc se zde potkávám s odborníky ve svém oboru. A co přesně funkce obnáší? Díky mé funkci mohu sám či s dalšími členy rozhodovat spory mezi kluby či hráči, trenéry a tak nebýt jen advokátem, ale i téměř soudcem. Z pozice advokáta většinou v soudních sích musím poslouchat soudce, ale tady je to jinak. Většinou já či společně s kolegy určujeme směr a pravidla řízení. Hledat pravdu mne baví a mám výhodu, že umím číst i mezi řádky.

Spolurozhodoval jste například případ Martina Haška. V čem byl záluždný?

Ano je pravdou, že jsem byl jedním ze tří rozhodců, kdo se podílel na rozhodování sporu mezi Spartou a Martinem Haškem ml. Záluždný? To bych neřekl. Shodli jsme se na tom, že je to v naší historii zatím největší kauza mezi klubem a hráčem, ale přesto jsem k této kauze přistupoval jako k jiné. Určitě to byl hodně právně a časově

složité spor, protože se muselo i pracovat s judikáty CAS a vědět, jak v obdobných kauzách se rozhoduje na mezinárodní úrovni. V této kauze, kde naše jména rozhodců měla zůstat utajená a veřejnosti neznámá, se z počátku strhla na mou hlavu, a to ze stran několika profesionálních hokejistů a fotbalistů, nečekaná lavina negativních názorů, což bylo způsobeno zejména nedostatečnou informovaností a nevědomostí.

Jak se to stalo?

Víte, jsem taky ze své pozice prezidenta výkonného výboru České asociace hokejistů, vnímán jako ochránce profesionálních hokejistů extraligy a 1. národní ligy, tedy ochránce hráčů. Bohužel po zveřejnění, že mne Sparta nominovala za sebe jako rozhodce do daného sporu, někteří hráči nabylí dojmu, že zastupuji Spartu proti hráči. Naštěstí se toto brzy vysvětlilo a i hráči, které zastupuji, zjistili, že to je jinak a uznali, že nominace mé osoby do Sboru rozhodců je vlastně velmi prestižní ocenění jako specialisty na sportovní právo. Sbor rozhodců celkově, rovněž tak jednotliví rozhodci, jsou vnímáni jako nezávislí ochránci, kteří vždy budou hájit zájmy pouze sportu a hlavně nikomu nebudou nadřizovat. Obecně platí, že každá ze znesvářených stran má právo si vybrat z celé řady rozhodců jednoho člena do rozhodčího senátu. Jak učinila Sparta, měl stejnou možnost volby i Martin Hašek a následně oba rozhodci vybraní stranami vyberou taktéž z řad Sboru rozhodců svého předsedu. Jen za sebe mohu říct, že vždy jsem se rozhodoval zcela objektivně, bez emocí a stejně tak jako v jakémkoliv jiné kauze, tak i v případě Sparta vs. Hašek, mě zajímala pouze pravda.

Můžete komentovat výsledek?

Nemám co komentovat. Naše rozhodnutí v prvním stupni je veřejně známé a trvám si na něm. Jelikož u nás spor neskončil a došlo k odvolání, určitě mne zajímá, jak spor dopadne a

až kam se spor dostane. Jediné, co mohu komentovat, jsou nepravdivá a dehonostující tvrzení Martinova táty, která vypustil do veřejného prostoru na adresu mé osoby a dalších členů Sboru rozhodců. Víte v některých věcech jsem velmi jednoduchý a každý, kdo mne zná, tak ví, že nikomu nedovolím špinit mé jméno v očích mé přítelkyně, děti a blízkého okolí. Už jsem někde s nadsázkou řekl, že mi je líto doby, ve které žijeme, neboť v dobách minulých bych Martinu Haškovi st. vmetl bílou rukavici do tváře a vyzval jej na souboj. Nyní aktuálně mohu jen sdělit, že Martin Hašek st. na moji předžalobní výzvu nereagoval, svá nepravdivá a dehonostující tvrzení nedoložil, veřejně se neomluvil, a tudíž nyní připravuji žalobu. Zastávám názor, že nikdo nemůže veřejně pošpinit druhého bez jakéhokoliv důkazu a každý si musí nést důsledky svého chování.

Jaké další zajímavé kauzy jste řešil?

Nechci být konkrétní, ale pár kauz už to bylo a jednalo se vlastně vždy o peníze, které hráč či trenér požadoval po klubu či klub po klubu jiném. Samozřejmě spor Sparta vs. Hašek byl v mé dosavadní kariéře ten největší.

Na co se ve své právní praxi specializujete?

I když je naše advokátní kancelář ARROWS relativně mladá, společně s dalšími partnery jsme ji zakládali začátkem roku 2018, tak se v advokacii pohybuji již přes 25 let. Zprvu jsem se věnoval generální praxi, ale záhy jsem pochopil, že pokud chci v advokacii něčeho dosáhnout, musím vybudovat silný tým, velkou advokátní kancelář plnou schopných kolegů, kteří se budou plně věnovat užší specializaci, ve které budou jedničky svého oboru a společně poskytneme klientovi komplexní právní poradenství na nejvyšší úrovni.

Co z toho vyplynulo?

Sám jsem se tedy začal profilovat zejména v oblasti trestního, korporátního a rodinného práva. Nicméně v posledních letech se plně věnuji také svoji srdcovce, a tou je sportovní právo. Každopádně naše poradenská skupina se nevěnuje pouze advokacii, ale rovněž jednu střechu s námi sdílí kolegové z daňového a účetního týmu, nesmím opomenout ani kolegy zabývající se pojištěním a rovněž oddělení dotací, kde se krásně dá skloubit moje zaměření na sportovní právo, protože se zároveň angažuji v rámci dotačních programů právě pro malá sportoviště a obce, která chtějí svá zázemí pro nadějně sportovce zvelebit, ale bohužel jejich základní rozpočty jsou nedostatečné. V neposlední řadě jako jeden ze společníků mám svou rozhodovací pozici v boardu celého holdingu ARROWS advisory group.

Ve sportu čím dál víc rozšiřujete obzor. Je to tím, že odmalíčka sportujete?

Bez sportu bych nebyl, jaký jsem, a celý můj život je spojen se sportem. Hodně lidí ví, že jsem Hradečák, a že jsem od 6 let hrál fotbal za FC Hradec Králové až do dorostu. Když jsem šel na vysokou školu do Brna, tak jsem měl velký sen, stát se právníkem a hrát profi fotbal. Věřil jsem, že se tyto obě věci se dají zvládnout. Nakonec to nedopadlo.

Z počátku šlo vše podle plánu a v Brně jsem měl

Advokát Libor Zbořil, člen Sboru poradců FAČR.

Foto: Archiv L. Z.

zařizeno hostování v LERK Brno, bohužel mi ale praskl přední zkržený vaz a profisport pro mne skončil. Fotbal mne naučil být týmový hráč, naučil jsem se disciplíně a respektu k druhým. V práci to mám stejně jak ve sportu. Hrozně nerad prohrávám a rád se obklopuji šikovnými lidmi, kterým rád udělují směr, ale taktéž se nechám poučit.

Sportujete pořád?

I když vzhledem ke svému povolání advokáta, se může zdát, že nejsem aktivním sportovcem a jsem celé dny zavřený pouze v kanceláři, tak opak je samozřejmě pravdou. Jelikož mám problémy s koleny, tak výběr sportů mám omezený. V poslední době jsem propadl kouzlu veslování, kdy na své postavě pravidelně pracuji právě díky veslu, které jsem si vzhledem k situaci ve společnosti, pořídil rovnou domů a v této covidové době je to pro mne výborný únik od každodenních starostí. Nesnáším alibistické řeči, že v této době nic nejde dělat a tím si odůvodnit pro přibírání na váze. Nepotřebujete doma mít vybavenou posilovnu, abyste mohli sportovat. Stačí mít chuť něco dělat a věřte, že tělo vám to v budoucnu vrátí.

Jste také prezidentem České asociace hokejových hráčů. Co tato práce obnáší?

Účelem České asociace hokejistů, která vznikla v roce 2014, je právní ochrana profesionálních hráčů ledního hokeje. Od samého počátku naše advokátní kancelář zastupovala hráčskou asociaci a jednotlivé hráče a přibližně před dvěma lety, kdy se mi již nelíbilo kam asociace směřuje, jsem sdělil, že buď přestaneme asociaci zastupovat, a nebo jsem nabídl novou vizi, kam by měla asociace směřovat. Jelikož se mé plány zalíbili výkonnému výboru, v pozici jejího prezidenta jsem nahradil Marka Černoška, který přijal pozici viceprezidenta. Obklopiť jsem se lidmi, kterým mohu absolutně důvěřovat a tak krom

Tým Arrows hraje na Hradec Ligu gentlemanů, již Libor Zbořil (vlevo nahoře) podporuje. Foto: Miloš Kittler

Jirky Vykoukala mi pomáhá ještě můj partner z naší advokátní kanceláře Pavel Staněk a další kolega Jakub Hlína. Práce se může zdát jednoduchá, prostě chránit hráče většinou při sporech proti majitelům klubů. V tomto to ale není.

V čem tedy?

Můj úkol je zajistit změnu, aby nás majitelé klubů už nebrali jako tzv. kvazi odborovou organizaci, která majitelům klubů hází jen klacky pod nohy, ale aby byla hráčská asociace vnímána jako subjekt, který se chce podílet na pozitivním vývoji českého ledního hokeje, a který by měl být partnerem hokejového svazu a majitelů klubů, který by mohl dotčeným orgánům pomoci při prosazování a zajištění nejen práv hráčů, ale i jejich povinností, a to zejména v této šité době, mající negativní vliv na chod českého hokeje.

Jak na to?

Chceme se podílet při vzájemném dialogu o nalezení shody při řešení aktuálních problémů, dopadajících nejen na kluby, ale i na hráče. Určitě udělám maximum, aby nepříznivé ekonomické situace v klubech nebyly řešeny jen snížením odměn hráčů, a tak aby nežůstal Černý Petr v rukou jen hráčů. Dle mého si každý musí ze svého koláče něco ukrojit, ale nesmí to odnést jen hráči, a o tom je potřeba vést dialog.

Dříve jste se držel zpátky. Proč jste v posledních dvou letech začal výrazněji vstupovat do hokejového prostředí?

Jak jsem uvedl, z kolektivních sportů miluji nejvíce fotbal a hokej a za poslední roky se na mne obrátilo s žádostí o zastupování mnoho profisportovců i klubů. I když moji nejbližší vědí, že moc neumím bruslit, věci kolem hokeje beru hodně vážně, a jsem přesvědčen, že v hokejovém prostředí je dost věcí, které je nutno změnit, tak aby český hokej dosahoval úspěchů, na které jsme zvyklí. Jsem přesvědčený, že i majitelé klubů naši asociaci berou vážně, protože se nebojíme postavit za kluky při řešení aktuálních problémů.

Kdy se to projevilo konkrétně?

Málokdo ví, ale při první vlně koronaviru v březnu 2020, kdy asi celkem 7 hráčů dostalo okamžitou výpověď ze strany tří klubů kvůli covidu – vyšší mocí, jsme podali návrhy ke Smírčí komisi ČSLH na zneplatnění výpovědí. Mnoho majitelů klubů čekalo na výsledek těchto sporů. I když nám nikdo nedával šanci na úspěch, vyhráli jsme všechny spory. Vůbec si nedokážu představit situaci, kdybychom prohráli. Zcela jistě by to rozpoutalo obrovskou vlnu dalších výpovědí v rámci extraligových klubů, ale tak se našťastí nestalo a výsledek sporů přesvědčil majitele klubů s hráči vyjednat. Můj cíl je však nedemonstrovat sílu tím, že o všem špatném se budeme soudit, ale zájem o smírném vyřešení sporu, jak se tomu stalo v jiných klubech extraligy. Jelikož s námi nikdo nechtěl jednat, museli jsme vše řešit před smírčí komisí, protože jinak by nebylo možno klukům pomoci.

Do sporu jste se dostali i s Mountfieldem, že?

Není tajemství, že první výpovědi odešli z Hradce, mého srdcového klubu, a proto jsem velmi těžce nesl, že klub neměl zájem s hráči a s námi jednat o smírném vyřešení sporu, jak se tomu stalo v jiných klubech extraligy. Jelikož s námi nikdo nechtěl jednat, museli jsme vše řešit před smírčí komisí, protože jinak by nebylo možno klukům pomoci.

Dají se porovnávat fotbalové a hokejové kauzy?

Na první pohled se může zdát, že spory ve fotbale či v hokeji musí být podobné. To možná ano, ale

prostředí je absolutně jiné. Dle mého situace ve fotbale je mnohem dále a hokej hodně zaostává. Je zde hodně rozdílů, např. ve fotbale máte dvouinstanční řízení a proti rozhodnutí se můžete odvolat k odvolacímu orgánu FAČR. V hokeji je jen jednoinstanční řízení a proti rozhodnutí se už odvolat nemůžete a můžete jít jen k obecnému soudu. Ve fotbale rozhodují nezávislí právníci ze Sboru rozhodců, v hokeji smírčí komise v čele s ředitelem extraligy.

V čem je fotbal ještě dál?

Ve fotbale je již mnoho sporů historicky rozhodnuto a kluby i hráči vědí, jak se chovat, protože v opačném případě vědí, jak bude rozhodnuto. V hokeji je to jiné a věřím, že i díky práci hráčské asociace vznikají důležitá nová rozhodnutí, která mohou eliminovat budoucí spory. Ve fotbale jsem nezaznamenal, že by klub dal hráči výpověď kvůli covidu, v hokeji to bylo jinak a věřím, že se tak již nestane. Je ale pozitivní, že jak ve fotbale, tak v hokeji máte prostor se bránit a uplatnit svá práva.

Jednu věc mají oba sporty společnou - a to je fakt, že jsou hráči OSVČ. Je to podle vás správné?

Bohužel toto je věčné téma, ale již mnoho let je to neřešitelné. V naší zemi není legislativa, která by tento stav změnila. Zákoník práce není možné na kolektivní sportovce aplikovat, zákon o sportu nic

Libor Zbořil je prezident České asociace hráčů ledního hokeje.

Foto: Archiv L. Z.

neřeší, a proto postavení hráče jako OSVČ může trvat ještě dlouho. Dokud se nezmění legislativa, tak nezbyvá nic jiného, než apelovat na úpravu hráčských smluv, tak aby vzájemná práva a povinnosti hráčů a klubů se více vyvážila. I v tomto je obrovský rozdíl v hokeji a ve fotbale.

V čem?

Mezinárodní fotbalové orgány vyvíjí tlak na národní fotbalové svazy za účelem zajištění větší právní ochrany hráčů, a tak je i v naší republice. Právní ochrana fotbalistů je u nás mnohem větší než hokejistů. V hokeji existuje vzorová hráčská smlouva, a pokud hráč chce hrát hokej v Čechách, musí se podřídit a smlouvu podepsat. Již mnohokrát jsem veřejně prezentoval svůj názor, že jako právníkovi se mi vzorová hráčská smlouva v hokeji vůbec nelíbí, a že je absolutně nevyvážená. Není tajemství, že o tom co je v

Libor Zbořil s obráncem Detroitu Red Wings Filipem Hroněkem.

Foto: Archiv L. Z.

hráčské smlouvě, rozhodují majitelé klubů bez jakéhokoliv vlivu hráčů či hráčské asociace. Bohužel IIHF žádný tlak na svazové orgány nevyvíjí a vůbec je nezajímá, že Česko je jednou z mála zemí, kde nejsou hráči v pozici zaměstnanců. Myslím ale, že i v hokeji na toto téma se dá vést dialog a tím zlepšit právní ochranu hokejistů, jak je tomu ve fotbale.

Váš syn hraje v FC Hradec. Má fotbalovou budoucnost?

Zajímavá otázka. Myslím, že Matyáš má hodně podobných názorů jako já. Právě prvním rokem studuje právnickou fakultu v Plzni a stále je hráčem FC Hradec Králové, kde hraje za hradecké béčko. Měl zájem o hostování v některém z klubů na Plzeňsku, ale bohužel kvůli covidu ještě v Plzni ani jednou nebyl, a tudíž jeho budoucnost jinde se oddělila. Studuje distančně jako ostatní a když může, tak trénuje v Hradci. Vůbec mu nezávidím, ale vím, že šikovný sakra je a bude jen na něm, jak se se vším popere. Určitě nebude zpívající právník, ale byl bych rád, kdyby obě aktivity spojil a hlavně zvládl.

Cepoval jste ho?

To určitě, ale nikdy ne tak, že fotbal je na prvním místě a tomu se musí vše podřídit. Vždy věděl, že vzdělání je na prvním místě. Zná i můj životní příběh, kdy jsem musel ukončit kariéru fotbalisty kvůli zranění a měl jsem tu výhodu, že jsem se mohl věnovat práci. Zná hodně příběhů, kdy se hráč bez vzdělání zraní a má obrovský problém si najít práci. Myslím, že každý potřebuje nějaké to cepování, než si sám v hlavě urovná priority. Teď mu je už 19 a vše má ve svých rukou.

FC Hradec hraje o postup do ligy. Věříte v něj? Fandíte?

Votroci? Jestli fandím? Mám dva srdcové kluby, ve fotbale hradecké Votroky a v hokeji taktické hradecký klub. Nic jiného, žádný druhý klub není, jen Hradec a držím mu neskutečně palce a věřím, že do ligy patří.

Objevuje se názor, že na současném stadionu nemá cenu hrát ligu. Co na něj říkáte?

Je mi smutno, asi jako každému fanoušku fotbalu. Taky ale vím, že bez stadionu to bude těžké. Je nutno už co nejdříve vše po mnoha letech vyřešit, stadion postavit a nastartovat u nás

novou éru. Nový stadion přinese určitě další sponzory a tím i více peněz na pokrytí všeho potřebného. Hradec si určitě zaslouží dvě nejvyšší soutěže, a to jak ve fotbale, tak v hokeji.

V Hradci jste také partnerem Ligy gentlemanů. Co vás k tomu vedlo?

V době, kdy jsem byl osloven s žádostí o podporu Ligy gentlemanů, jsem občas rekreačně ještě hrával fotbal, a tak jsem chtěl zabít dvě mouchy jednou ranou. Podpořím tuto ligu, která nese název naší advokátní kanceláře ARROWS Liga gentlemanů a s pomocí kamarádů založím klub, ve kterém, jakožto majitel, si budu moci zahrát, protože si mne nikdo nedovolí vyhodit či nepostavit. (směje se) Samozřejmě se mně líbila hlavní myšlenka, a to zapojit do hry hráče čtyřicet plus a taky, že mne na hřišti nebudou ztrapňovat mladší kluci, kterým jsem stačil vždy jen pár minut. V současné době již nehraju, ale liga naší podporu určitě má.

Jak prožíváte současnou situaci, kdy není možné sportovat?

Není možno sportovat? Určitě možnost je dost. Minimálně venku každý se může jet projet na kole či si zaběhat či dát rychlochůzi. Já mám výhodu, že mám domácí fitko a přítelkyni, která se mnou každý den cvičí. Každé ráno vstávám před 6 hodinou a ve fitku strávím asi semdesát minut. Když je prostor, to samé si dám i večer a tak 2-3 týdně plavu. Je to jenom na každém z nás.

Myslíte, že rok bez sportu hodně ovlivní nynější děti a mládež?

Sto procentně. Mám devatenáctiletého kluka a patnáctiletou holku, která hraje volejbal. Je mi jich neskutečně líto, protože chtějí sportovat, ale nemohou, chtějí být v partě s kamarády, ale nemohou. Jestli tato situace bude trvat déle, tak jen mohu doufat, že nezapomenou na své návyky. Doma je určitě i v této době vedu ke sportu a i přes hádky prostě musí něco dělat. Je taky hrozné, když vidím některé z jejich vrstevníků, jak nabírají na váze a toto určitě není dobře.

(fvk)

